

Sygn. akt III KK 417/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **M. P.**

skazanego za czyn z art. 56 § 2 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 listopada 2022 r.,

kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 7 lutego 2022 r., III Ka 123/21;

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 21 października 2020 r., sygn. X K 389/18;

p o s t a n o w i ł

1. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. przyjętą kasację obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy;

2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 października 2020 r., w sprawie X K 389/18, Sąd Rejonowy w Rzeszowie uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i skazał go na karę grzywny w wymiarze 75 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 120 zł oraz orzekł o kosztach postępowania. Wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 7 lutego 2022 r., w sprawie III Ka 123/21, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok oraz zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Wyrok Sądu II instancji został zaskarżony kasacją przez obrońcę skazanego, który sformułował w niej zarzuty:

1. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. przez dowolną i wybiórczą, a nie swobodną, ocenę wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków co miało wpływ na treść wyroku przez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego;
1. obrazy przepisów postępowania mających wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 k.p.k. przez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych dotyczących istotnych okoliczności związanych z możliwością popełnienia przestępstwa przez oskarżonego i tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zebranego w sprawie;
2. obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, a to poprzez naruszenie przepisu z art. 193 k.p.k., poprzez oddalenie wszelkich wniosków dowodowych składanych przez oskarżonego pomimo tego, że wnioski te nie podlegały oddaleniu gdyż nie były obarczone żadnymi wadliwościami, które wykluczałyby ich dopuszczenie;
3. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 170 k.p.k. przez uznanie, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów podczas gdy przeprowadzenie materiału dowodowego w sposób kompletny doprowadziłoby do uznania, że oskarżony nie popełnił czynów zabronionych, które mu zarzucono, a nadto poprzez oddalenie wszystkich wniosków dowodowych które składał oskarżony pomimo tego, że nie istniały podstawy do oddalenia wskazanych niżej wniosków dowodowych i zachodziła konieczność ich dopuszczenia;
4. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 170 k.p.k. przez uznanie, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów podczas gdy przeprowadzenie materiału dowodowego w sposób kompletny doprowadziłoby do uznania, że oskarżony nie popełnił czynów zabronionych,

które mu zarzucono, a nadto poprzez oddalenie wszystkich wniosków dowodowych które składał oskarżony pomimo tego, że nie istniały podstawy do oddalenia wskazanych niżej wniosków dowodowych i zachodziła konieczność ich dopuszczenia.

5. obrazy przepisów postępowania, tj. art. 627 k.p.k. poprzez obciążenie oskarżonego kosztami postępowania sądowego.

W związku z tymi zarzutami skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania. Skarżący wniósł również o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie, a także poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna i w związku z tym została pozostawiona bez rozpoznania.

W związku z treścią art. 523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Kasacja nie może być wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary. Natomiast art. 523 § 2 k.p.k. stanowi, że kasację można wnieść na korzyść skazanego jedynie w razie skazania go za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. To ograniczenie nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

W związku z tym, że w badanej sprawie M.P. został skazany na karę grzywny, a zatem inną karę niż wymieniona w art. 523 § 2 k.p.k., to kasacja wniesiona na jego korzyść przez obrońcę dopuszczalna byłaby jedynie w zakresie uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., gdyby takie zostały w kasacji powołane jako zarzuty. We wniesionej kasacji nie powołano jednak takiego zarzutu. Stąd tą kasację – stosownie do przywołanych uregulowań prawnych, jako niedopuszczalną z mocy prawa należało pozostawić bez rozpoznania.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 638 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

I.n,ał